కేంద్ర-రాష్ట్ర సంబంధాలు | రాష్ట్రాల హక్కుల అణచివేత

అధికార మార్పిడి, ఆ తర్వాత సంస్థానాల విలీనం అనంతరం భారత వ్యవస్థ, రాష్ట్రాల సమ్మేళనంతో ఏర్పడి, సమాఖ్య వ్యవస్థగా రూపొందింది. రాజ్యాంగపరంగా, పరిపాలనా పరంగా, అలాగే కేంద్ర-రాష్ట్రాల మధ్య ఆర్థిక సంబంధాల పరంగా ఎలా వుండాలనే దానిపై రాజ్యాంగంలో, కనీసం మాట వరసకైనాగానీ కొన్ని హక్కులు, అధికారాలు, చట్టాలను రాష్ట్రాలకు కల్పించారు. రాష్ట్రాలకు కల్పించిన ఈ హక్కులను, అధికారాలను మరింత బలీయం చేయాలని, ఇంకా మెరుగైన చట్టసవరణలు చేయాలని సాగిన అనేక పోరాటాలు, ఆందోళనల ఫలితంగా కాలక్రమంలో రాష్ట్రాలకు మరికొన్ని హక్కులు అదనంగా కల్పించారు. ఈ అంశంలో ప్రజాస్వామిక శక్తుల, కమ్యూనిస్టుల ప్రయత్నాలు విస్మరించవీలులేనివి.

అయితే, ప్రారంభం నుండీ కూడా, కేంద్రంలో పాలన సాగించిన ప్రభుత్వాలన్నీ ఈ హక్కులను కాలరాయటం, మరోవైపు రాష్ట్రాల నడుమ వివక్షను ప్రదర్శిస్తూ వస్తున్నారు. వారు సమాఖ్య విధాన స్ఫూర్తిని మంటకలుపుతున్నారు. కేంద్రం-రాష్ట్రాల నడుమ అనేక సమస్యలు ముందుకొచ్చిన నేపథ్యంలో, వాటి పరిష్కారంలో భాగంగా అనేక కమీషన్లను నియమించటం జరిగింది. ఏమైనా, మొదటి పరిపాలనాపరమైన సంస్కరణల కమిషన్ (1966), సర్కారియా కమిషన్ (1983), వెంకటాచలమయ్య కమిషన్ (2000), పూంచ్ కమిషన్ (2007)లు వీనిలో ముఖ్యమైనవి. అయితే ఈ కమీషన్ల నివేదికలను అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వాలన్నీ ఖాతరు చేయకుండటమే జరుగుతోంది. ప్రస్తుతం, కేంద్రంలో ఆర్ఎస్ఎస్ నియంత్రణలోని బిజెపి ప్రభుత్వాధికారంలో వుంది. 2014లో బిజెపి నాయకత్వంలోని మోడీ కేంద్రంలో ప్రభుత్వాధికారం చేపట్టినప్పటి నుండీ, రాష్ట్రాలను ఏమాత్రం పరిగణలోకి తీసుకోకుండా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలపై, ప్రభుత్వాల హక్కులపై అనేక రూపాల్లో దాడులు సాగిస్తూ ప్రభుత్వం చాలా దూకుడుగా, నిరంకుశంగా వ్యవహరిస్తోంది.

మొదటి విడత 2014లో మోడీ ప్రభుత్వాధికారంలోకి వచ్చినపుడు, కేంద్ర ప్రభుత్వం కేంద్ర ప్రణాళికా కమిషన్‌ను రద్దుచేసి, 'నీతి ఆయోగ్'ను ఏర్పరచింది. ప్లానింగ్ కమిషన్ సూచనలమేరకు, కేంద్రప్రభుత్వం తన నిధుల నుండి రాష్ట్రాలలో వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు, ప్రభుత్వ రంగం, ప్రాథమిక మౌలిక వసతుల అభివృద్ధి కోసం మరియు వెనుకబడిన రాష్ట్రాల అభివృద్ధి కోసం ఎంతో కొంత భాగాన్ని వెచ్చించేది. ప్లానింగ్ కమిషన్ రద్దుతో, సంబంధిత రంగాలకు, ఆయా రాష్ట్రాలకు రావలసిన నిధులపై ప్రభావం చూపింది. కేంద్ర ప్రభుత్వ సంక్షేమ పథకాలకు రాష్ట్రాలకు ఇచ్చే నిధుల ఖర్చును కూడా తగ్గించాలని నీతీ ఆయోగ్ సూచించింది. తదనుగుణంగా, కేంద్ర ప్రభుత్వం నిధులను తగ్గించుకుంటూ వస్తోంది. (ఉదా: ఉద్యోగ గ్యారంటీ పథకం, మధ్యాహ్న భోజన పథకం, సర్వశిక్షా అభియాన్ మొ॥)

2017లో కేంద్రప్రభుత్వం 'ఒక దేశం-ఒకే పన్ను' పేరిట 'వస్తు సేవల పన్ను' (జిఎస్‌టి) ప్రవేశపెట్టింది. అంతకు మునుపు, కేంద్రం పన్నుల ద్వారా వసూలు చేసిన ఆదాయంలో నుండి కొంతభాగాన్ని రాష్ట్రాలకు కేటాయించేది. అయితే, జిఎస్‌టి ఉనికిలోకి వచ్చిన తర్వాత, రాష్ట్రాల వాటా క్రమంగా తగ్గుతూ వచ్చి, ఈనాటికి ఆ వాటా బాగా తగ్గించివేయటం జరిగింది. జిఎస్‌టి పరిధిలోకి రాని పెట్రోలియం ఉత్పత్తులపై రాష్ట్రాలతో పంచుకోవలసిన ప్రాథమిక ఎక్సైజ్ పన్నులో పెరుగుదల ఏమీ లేదు. కాగా, కేంద్రం రాష్ట్రాలతో పంచుకొనే అవసరంలేని ప్రత్యేక ఎక్సైజ్ పన్నును, అదనపు ఎక్సైజు పన్నును, సర్‌ఛార్జీలను, సెస్సులను విపరీతంగా పెంచుతున్నారు. పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల ధరల పెరుగుదలను ప్రజల వ్యతిరేకించినపుడు, రాష్ట్రాలపై కేంద్రం నెపాన్ని మోపి విలువ ఆధారిత పన్ను (వాట్)ను తగ్గించనందుకు రాష్ట్రాలను దోషిగా నిలబెట్టేందుకు ప్రయత్నించింది. రాష్ట్రాలకు కేంద్రం ఇవ్వవలసిన నిధులను సక్రమంగా పంపిణీ చేయకపోవటమే, ఆయా రాష్ట్రాలు తీవ్ర అప్పులలో కూరుకుపోవటానికి కారణాలలో ఒకటిగా వుంది. ఏమైనా, కొత్తగా అప్పులు తెచ్చుకునేందుకు రాష్ట్రాలను అనుమతిస్తే, ఆస్తి పన్ను, ఇతర పన్నులను పెంచమని రాష్ట్ర ప్రభుత్వంపై కేంద్రం వత్తిడి పెడ్తోంది.

రాష్ట్రాల అభిప్రాయంతో సంబంధం లేకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం, మూడు నల్లసాగు చట్టాలను తీసుకువచ్చి, రాష్ట్ర జాబితాలోనున్న వ్యవసాయ రంగాన్ని సామ్రాజ్యవాదులకు, కార్పొరేట్‌శక్తులకు పూర్తిగా దాసోహం చేసింది. ఈ చట్టాలే గనుక అమలైతే, వ్యవసాయరంగం, రైతాంగం పూర్తిగా దివాళా తీస్తారు. ఈ ప్రమాదాన్ని గ్రహించిన రైతులు, రైతుసంఘాలు, అనేక ఆంక్షల నడుమే అవిశ్రాంత ఆందోళనోద్యమం సాగించారు. ఈ చట్టాలను వెనక్కు తీసుకుంటున్నట్లుగా కేంద్రానికి ప్రకటించ తప్పలేదు. అయితే, కేంద్రం తన పరిధిలో వున్న కనీస మద్దతు ధరల చట్టాన్ని అమలుచేయటానికి మాత్రం, అనేక నాటకాలాడుతున్నది. అదేవిధంగా విద్యుత్తు (సవరణ) బిల్లు చట్టంగా మారితే, విద్యుత్తు కొనుగోలు, అమ్మకం, ధర నిర్ణయం వంటి వానిపై, అలాగే రాష్ట్రాల పరిధిలోనున్న విద్యుత్ సంబంధిత సంస్థలపై నిర్ణయం తీసుకునే అధికారమంతా కేంద్రం చేతుల్లోకి వెళ్ళిపోతుంది. సాగునీటి మోటర్లకు మీటర్ల బిగింపు, విద్యుత్ ఛార్జీల అధిక హెచ్చింపులతో భరించలేని భారాలను రైతులపై, వినియోగదారులపై బలవంతంగా మోపుతున్నారు.

రాష్ట్రాల నడుమ నదీజలాల వివాద పరిష్కారం కోసమంటూ కేంద ప్రభుత్వం అంతర్రాష్ట్ర నదీజల వివాదాల చట్టం-1956కు సవరణ చేయటం ద్వారా, నదీజలాలపై అదుపు సాధించాలని చూస్తోంది. పైగా, ఆనకట్టల భద్రతా బిల్లు ద్వారా నదులు, జలాశయాలను; పోర్టుల బిల్లు ద్వారా రాష్ట్రాల పరిధిలోని చిన్న నౌకాశ్రయాల్ని కూడా కేంద్రం తన అదుపులోకి తీసుకొంటోంది. రాష్ట్రాల పరిధిలోని అధికారాలను తొలగించటం ద్వారా, కేంద్రం అడవులపై తన పట్టును మరింత బిగించింది. ఆదివాసులను అడవుల నుండి తరిమేసి, అటవీ సంపదను కొల్లగొట్టేందుకు అవకాశం కల్పించే అటవీ సంరక్షణ చట్టానికి చేసిన సవరణలో భాగమే మణిపూర్‌లో హింస. దాని పరిణామాల ఫలితమే మణిపూర్ మారణకాండ.

సహకార సొసైటీల ఏర్పాటుతో రాష్ట్రాలలోని చిన్న సహకార బ్యాంకులను, సంస్థలను కేంద్రం చేజిక్కించుకుంటుంది. ఈ విధంగా అనేక రూపాలలో కేంద్రం-రాష్ట్రాల పరిధిలోని ఆర్థిక వనరులు, సంస్థలు, పరిశ్రమలను, సహజ సంపదలను వివిధ పద్ధతుల్లో తన అదుపులోకి తీసుకుంటూ వాటిని సామ్రాజ్యవాదులకు, బడా కార్పొరేట్లకు కారుచౌకగా కట్టబెడుతూ వీలైన అన్ని మార్గాలలో రాష్ట్రాలపై దాడులకు పాల్పడుతోంది.

జమ్ముకాశ్మీర్‌కు స్వయం ప్రతిపత్తిని కల్పించిన రాజ్యాంగంలోని 370 మరియు '35ఏ' అధికరణాలను, కాశ్మీర్ ప్రజానీకంతో గానీ, ప్రజలెన్నుకున్న ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వంతోకానీ, లేదా ఆ రాష్ట్రంలోని రాజకీయ పార్టీలు, నాయకులకు గానీ సంబంధం లేకుండా - అప్రజాస్వామికంగా రద్దుచేసి, జమ్ముకాశ్మీర్‌ను మూడు కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలుగా విడగొట్టింది. ఢిల్లీ ప్రజానీకం ఎన్నుకున్న ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారాలను గుంజివేసుకుంటూ కేంద్రప్రభుత్వం ఆర్డినెన్స్ తెచ్చి, ఢిల్లీ లెఫ్టినెంట్ గవర్నర్‌కు ఆ అధికారాలను కట్టబెట్టింది. ఎన్నికైన ప్రభుత్వానికే అధికారాలుంటాయనే సుప్రీంకోర్టు తీర్పును తిరస్కరిస్తూ ఆర్డినెన్స్ తీసుకురావటం పట్ల సుప్రీంకోర్టు నిర్ణయాన్ని కూడా అది సవాల్ చేసింది. బిజెపియేతర రాష్ట్రాల పాలనా వ్యవహారాలలో గవర్నర్లను ఉపయోగించి జోక్యం చేసుకుంటూ వారిపై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తోంది. రాష్ట్రాల అభిప్రాయాలతో నిమిత్తం లేకుండానే ఉపా, నాసా వంటి చట్టాలను- ప్రశ్నించే గొంతులను మరింత అణచివేసే విధంగా, వారిని జైళ్ళలో నిర్బంధించే విధంగా - సవరణలు చేసింది. ఇంకా, రాష్ట్రాల ఆమోదం, ఏకాభిప్రాయం లేకుండానే జాతీయ విద్యా విధానాన్ని తీసుకువచ్చి, దానిని రాష్ట్రాలపై రుద్దారు. హిందీని అధికార భాషగా రాష్ట్రాలపై రుద్దే ప్రయత్నం, కొన్ని రాష్ట్రాలు వ్యతిరేకించటంతో ప్రస్తుతానికి వెనక్కు కొట్టబడింది.

ఈవిధంగా కేంద్రప్రభుత్వం రాష్ట్రాల ఆర్థిక, పరిపాలన, విద్య, వైద్య, భాష, సాంస్కృతిక రంగాలపై తన ఆధిపత్యాన్ని పెంచుతూ, నిరంకుశమైన పద్ధతిలో వ్యవహరిస్తోంది. పాలకవర్గ వ్యవస్థలన్నీ లోతైన సంక్షోభంలో వున్నాయని దీని అర్థం. ఈ సంక్షోభం నుండి బయటపడేందుకు పాలకవర్గ పార్టీలు ప్రజలను బలిచేస్తూ, ప్రజలపై అనేక భారాలను మోపుతున్నాయి.

కేంద్రంలో బిజెపి నాయకత్వంలో ఫాశిస్టు తరహా ప్రభుత్వం గత పాలకులు అమలు చేసిన సామ్రాజ్యవాద అనుకూల విధానాలను తన భుజాలపై కెత్తుకొని, వాటికి సేవచేస్తోంది. అది ప్రజల సమస్యలను తక్కువగా జూస్తూ అన్ని రంగాలను సామ్రాజ్యవాద కంపెనీలకు, కార్పొరేట్లకు కట్టబెట్టే విధానాలను మరింత దూకుడుగా అమలుచేస్తోంది. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు, సంస్థలు, బ్యాంకులు, సహజ, ఖనిజ వనరులను లూటీ చేసుకునేందుకు అవకాశాలు కల్పిస్తూవుంటే, ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను ముందుకు తెస్తూంటే, వాటిని వ్యతిరేకించటంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కనీసం నిజాయితీగా వుండకపోగా, వారూ అవే విధానాలను అవలంబిస్తున్నారు. సంక్షేమ పథకాల నిధులలో కోత, కార్పొరేట్లకు లక్షకోట్ల రూ॥ల విలువైన ఉద్దీపనలు, సబ్సిడీలను ప్రకటించటం జరుగుతున్నప్పటికీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు నోరు మెదపటంలేదు. రాష్ట్రాల అంగీకారం లేకుండానే సిబిఐ దాడులు సాగిస్తుందంటూ కేంద్ర ప్రభుత్వం ముందుకు తెచ్చిన సిబిఐ చట్టంలో మార్పులను మాత్రం రాష్ట్రాలలో పాలకవర్గ పార్టీలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి. కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలక ప్రభుత్వాలు ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం పనిచేస్తున్నాయో ఇది తెలుపుతోంది.

సంవత్సరానికి రెండు కోట్ల ఉద్యోగాలను కల్పిస్తామని, విదేశాల్లో మూలుగుతున్న నల్లధనాన్ని వెలికితీస్తామని, 2022 నాటికి రైతాంగ ఆదాయాలను రెట్టింపు చేస్తామనే అనేక గంభీర వాగ్దానాలతో బిజెపి కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చింది. గత 9 ఏళ్ళలో వీనిలో ఒక్కటంటే ఒక్కటైనా నెరవేర్చకపోగా, ప్రజల సమస్యల తీవ్రత మరింత అధికమైంది. ప్రజాసమస్యలపై కేంద్రీకరించటానికి బదులుగా, మతతత్వ ఘర్షణలను, విద్వేష ప్రచారాలను ప్రోత్సహిస్తూ రాజస్థాన్, హిమాచల్‌ప్రదేశ్, కర్నాటక రాష్ట్రాల ఎన్నికల్లో విజయం సాధించగలమన్న వారి కుటిల పన్నాగం ఫలించలేదు. ఈ రాష్ట్రాలలో ఓటమితో, బిజెపి తీవ్ర సంక్షోభంలోపడి, అభద్రతా భావానికి గురవుతోంది. అదే విధంగా, ఇంకొన్ని రాష్ట్రాలలో చీలికలు, విభజన, కుట్రలకు పాల్పడి అధికారాన్ని చేజిక్కించుకుంది. రానున్న సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో, వివిధ రాష్ట్రాల శాసనసభ ఎన్నికలలో విజయం సాధించేందుకు, అది తిరిగి బిజెపియేతర రాష్ట్రాలలో దాడులకు, చీలికలకు పాల్పడుతోంది. లేదా ఎన్నికల నాటికి ఏదో విధంగా గెలుపొందేందుకు మతఘర్షణలను, మత విబేధాలను సృష్టించటానికి ప్రయత్నిస్తోంది. మోడీ-షా ద్వయం ఎన్నికల సన్నాహాలలో భాగంగా వారు హాజరయ్యే ప్రతిసభలోనూ, బిజెపియేతర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలపై, ఎన్‌డిఎ కూటమికి

మద్దతునీయని, వెలుపలనున్న పార్టీలపై అవినీతి ఆరోపణలతో విరుచుకుపడుతున్నారు.

ఈ సంక్షోభం, అభద్రతల పతాక దశలో భాగమే, రాహుల్ గాంధీ లోక్‌సభ సభ్యత్వ రద్దు! ఇటీవల మహారాష్ట్రలో ఇ.డి. కేసుల నెదుర్కొంటున్న, అవినీతి ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న ప్రముఖ ఎన్‌సిపి నాయకుడు, మరికొందరు ఎంఎల్‌ఏలు బిజెపి కూటమిలో చేరిపోయి మంత్రులయ్యారు. దీనికి ముందుగా బిజెపి 'శివసేన'లో చీలికతెచ్చి మహారాష్ట్రలో అధికారంలోకి వచ్చింది. బీహార్ పరిస్థితి కూడా మహారాష్ట్ర లాగానే వుండ బోతుందని బిజెపి నాయకులు బాహాటంగానే హెచ్చరిస్తున్నారు. పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్ర శాసనసభలో విజయం సాధించలేక పోయిన బిజెపి, స్థానిక సంస్థల ఎన్నికల సందర్భంగా ఉద్రిక్తతలు సృష్టిస్తూ, దాడులు, ఘర్షణలకు పాల్పడుతూ ప్రజలలో భయానక వాతావరణాన్ని కల్పిస్తోంది. రాష్ట్రాలలో బిజెపియేతర నాయకులు, సిబిఐ, ఐటి వంటి ఏజన్సీల ద్వారా బెదిరింపులకు, దాడులకు పాల్పడుతున్నారు. చివరికి వారు బిజెపిలోకి చేరటమో లేదా బిజెపికి లోబడటమో జరిగేవరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇలాంటి దాడులు కొనసాగిస్తూనే వుంది.

దక్షిణాది రాష్ట్రాల పరిస్థితి చూస్తే- కర్నాటకలో బిజెపి నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వం ప్రజల హక్కులన్నింటినీ గుంజుకొని, ప్రజా సంక్షేమాన్ని ప్రక్కనబెట్టింది. అవినీతి పెరిగి పోయిందని చివరకు కాంట్రాక్టర్ల అసోసియేషన్ ప్రధాని మోడీకి ఫిర్యాదు చేసే పరిస్థితి వచ్చింది; ప్రభుత్వ వ్యవస్థలో ప్రతి పనికీ 'కమీషన్లు' (లంచాలు) వసూలు చేస్తున్నారని తెలిపింది. 'గో పరిరక్షణ చట్టం', 'హిజాబ్ అంశం' వంటి వాటితో ఉద్రిక్తతలను రేపటం ద్వారా తిరిగి రాష్ట్రంలో అధికారం చేపట్టాలని బిజెపి భావించింది. బిజెపి ఘోరమైన పాలన ఫలితమే కర్నాటక ఎన్నికలలో ఆ పార్టీ పరాజయం. అయితే, ఇక్కడ కర్నాటక ప్రజానీకానికి మరో ఇతర ప్రత్యామ్నాయం లేక కాంగ్రెస్‌కు అధికారం కట్టబెట్టారే తప్ప, కాంగ్రెస్ పట్ల విశ్వాసంతో మాత్రం కాదు. ఎంచేతనంటే, కాంగ్రెస్, బిజెపిలు రెండూ ఒకే వర్గానికి చెందినవారు కనుక!

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో వైసిపి అధికారం లోకి వస్తే, అది కేంద్ర ప్రభుత్వంతో పోరాడి ప్రత్యేకహోదాతోపాటు, విభజన హామీలను, పోలవరం నిధులను సాధించగలుగుతామని 2014 నాటి తమ ఎన్నికల ప్రచారంలో పేర్కొంది. అయితే, వైసిపి రాష్ట్రంలో జగన్ మోహన్‌రెడ్డి నాయకత్వంలో అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత మాత్రం సంపూర్ణంగా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సాగిలపడటమే జరుగుతోంది. కేంద్రం తీసుకునే ప్రతి నిర్ణయం, చట్టం రాష్ట్రంలో ఖచ్చితంగా అమలు జరుగుతున్నాయి. టిడిపి, జనసేన వంటి ప్రతిపక్ష పార్టీలు కూడా కేంద్రంతో సఖ్యంగా వుంటున్నాయి. **(2023 'జనశక్తి' ఆగస్టు సంచికలో 'ప్రభుత్వాధికారం కోసం బిజెపికి లోబడిన పాలకపార్టీల కుమ్ములాటలు' చూడండి)** ఇక, తెలంగాణా రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి కెసిఆర్ ప్రభుత్వం, బిఆర్ఎస్ నాయకత్వం కూడా నిర్దిష్ట అంశాలలో కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నట్లుగా కన్పిస్తున్నప్పటికీ, బిజెపిపై విరుచుకుపడుతున్నప్పటికీ, దేశంలో బిజెపికి వ్యతిరేకంగా ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నింటినీ సమీకరిస్తామని చెబుతున్నప్పటికీ, కొద్దికాలం తర్వాత చప్పుడు చేయకుండా వుండటమే జరుగుతోంది.

సిపిఎం నాయకత్వంలోని కేరళ ప్రభుత్వంపై ప్రారంభం నుండీ విషపూరితమైన, కుట్రపూరితమైన ప్రచారంతో బిజెపి నిరంతరాయంగా దాడులు సాగిస్తూనే వుంది. కేరళ ప్రభుత్వం కూడా కేంద్రప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలలోని కొన్ని అంశాలను అంగీకరించటంలేదు. ఏమైనా, బిజెపి ఫాశిస్టు ప్రభుత్వం దేశంలో సహజ వనరులన్నింటినీ అంబానీ, ఆదానీలకు కట్టబెడుతోందని ప్రజాశ్రేణుల ముందువరుసలో నిలబడి సిపిఎం నిరసన తెలియజేస్తూ వుంది. కానీ, కేరళలోని విళింజం నౌకాశ్రయాన్ని అదానికి అప్పగించటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ మత్స్యకారులు సాగించిన ఉద్యమం హింసాత్మక రూపం తీసుకొంది. ఈ అంశంపై బిజెపి, సిపిఎంలు రెండూ ఈ ఆందోళనకారుల చర్యలను నిరసిస్తూ సమైక్యంగా ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. ఆశ్చర్యకంగా, కేరళ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, అత్యధిక ప్రకృతిని, ప్రకృతి వనరులను ధ్వంసం చేస్తూ నిర్మించే 'సిల్వర్ లైన్'గా పిలవబడే హైస్పీడ్ రైల్వేలైన్ నిర్మాణానికి కావలసిన నిధులను, అనుమతులను మంజూరు చేయవలసిందిగా ప్రధానమంత్రికి విజ్ఞప్తి చేసింది.

తమిళనాడు ప్రభుత్వం కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వం తెచ్చిన సాగుచట్టాలు, హిందీ భాషా ఆధిపత్యం మొదలగు వాటిని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది.

దేశంలో ప్రతిపక్ష పార్టీలు వాని మధ్య ఎన్ని విభేధాలున్న ప్పటికీ, రానున్న సార్వత్రిక ఎన్నికలలో బిజెపిని ఓడించేందుకు ఒకే కూటమిగా ఏర్పడేందుకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాయి. ఐఎన్‌డిఐఏ – (ఇండియన్ నేషనల్ డెవలప్‌మెంటల్ ఇన్‌క్లూసివ్ అలయెన్స్ –'ఇండియా') ఏర్పాటు అందులో భాగమే. ఎన్నికల సందర్భంగా కూటములను ఏర్పరచటం ప్రతిపక్ష పార్టీలకు ఒక ఆనవాయితీగా మారింది. ఎన్నికల్లో విజయం సాధించటం మినహా వారికి మరో ఆలోచన లేదు. తమ స్వీయ, రాజకీయ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకునేందుకు పాలకవర్గాలు ఒక ఫ్రంటు ఏర్పరచుకోవాలని ఆసక్తిగా వుంటాయిగానీ, ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను వ్యతిరేకించటంలో ఖచ్చితమైన వైఖరితో నిలబడ లేకపోతున్నాయి. కనుక, ఆ కూటమి ప్రయత్నాలు, కేవలం బిజెపిని ఎన్నికలలో ఓడించటానికి మాత్రమే పరిమితం కారాదు.

కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలకవర్గాలు సామ్రాజ్యవాదులకు, బడా బూర్జువాలకు దాసోహమని, అంతిమంగా వారి ప్రయోజనాలకు సేవజేసేవే. కనుక, ప్రజానీకం బిజెపి ఫాశిస్టు తరహా ప్రభుత్వ

సామ్రాజ్యవాద అనుకూల, ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలు, చర్యలతోపాటు, రాష్ట్రాలపై సాగించే దాడులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. రాష్ట్రం లేదా దేశ ప్రజల అభివృద్ధి, ప్రయోజనాలేమీ పట్టని, తమ స్వీయ రాజకీయ, పాలనాపరమైన ప్రయోజనాలు తప్ప మరేమీ పట్టని రాష్ట్రాలలోని పాలకవర్గ ప్రభుత్వాలను, ప్రతిపక్ష రాజకీయ వర్గాలను వెల్లడి చేయాలి. వాస్తవిక అంశాల నుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించేందుకు, ప్రేరేపించబడుతున్న ఉన్మాద, విద్వేషాల ఉన్మత్త భావజాలానికి ప్రజలు సమిధలుగా మారకుండా వారిని జాగరూకులను చేయాలి. మేధావులు, సామాజిక కార్యకర్తలు, ప్రజాస్వామిక శక్తులు, విప్లవ శక్తులన్నీ ఈ మార్గంలో కృషి సాగించాలి.

★★★★★